

ØSTRE LANDSRET DOM

afsagt den 15. december 2025

Sag BS-29922/2024-OLR
(10. afdeling)

Sportsdirect.com Retail Limited
(advokatfuldmægtig Frederikke Birch, prøve)

mod

Intersport Partner Service A/S
(tidligere OBI Sport A/S)
(advokat Malene Raunholt)

og

Sag BS-33171/2024-OLR
(10. afdeling)

Sportmaster Danmark ApS
(advokatfuldmægtig Frederikke Birch, prøve)

mod

Intersport Partner Service A/S
(tidligere OBI Sport A/S)
(advokat Malene Raunholt)

Sø- og Handelsretten har den 10. maj 2024 afsagt dom i 1. instans (sag BS-13516/2022-SHR og sag BS-40762/2022-SHR).

Landsdommerne Katja Høegh, Anne Bendfeldt Westergaard og Uffe Sørensen har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, Sportsdirect.com Retail Limited ("Sportsdirect.com"), har i sag BS-29922/2024-OLR (ophævelsessagen) nedlagt påstand om, at registreringen af det danske varemærke med registreringsnummer VR 2005 01554 (fremlagt som bilag 1) ophæves fra Patent- og Varemærkestyrelsens varemærkeregister.

Appellanten, Sportmaster Danmark ApS ("Sportmaster"), har i sag BS-33171/2024-OLR (forbudssagen) nedlagt påstand om frifindelse.

Indstævnte, Intersport Partner Service A/S (Intersport), har i begge sager nedlagt påstand om stadfæstelse.

Der er enighed om, at Intersport er indtrådt som indstævnt i begge sager i stedet for OBI Sport A/S ved succession.

Forklaringer

Peter Lau Larsen har afgivet supplerende forklaring.

Peter Lau Larsen har forklaret, at han er ansat som rådgiver og bestyrelsesmedlem i Nordsport, der på nuværende tidspunkt ejer bl.a. Intersport Danmark og herigennem Sport Direct-brandet/konceptet.

Sport Direct henvender sig til en bred målgruppe af kunder, som dog overordnet set består af sportsklubber, skoler og virksomheder. Der foregår samtidig et betydeligt salg til private, typisk når forældre bestiller flere produkter, end f.eks. en sportsklub har valgt at indkøbe deres medlemmer. Sport Direct handler med 500-600 sportsklubber, og målinger viser, at deres koncept er velkendt. Det er hans indtryk, at Sport Directs katalog, som er udkommet siden 1985, giver dem en stor konkurrencefordel.

Den fremlagte Sport Direct Partneraftale med Sport Direct Esbjerg indeholder som øvrige partneraftaler en bestemmelse i pkt. 2.1 om, at Intersport (tidligere OBI Sport A/S) skal stille en række relevante forretningsmæssige værktøjer til rådighed for forhandlerne. Det drejer sig bl.a. om indkøbssystemer, markedsføringsprodukter, webshops til slutbrugerne, indkøbsaftaler, økonomisystemer, udbudsovervågning og lønafregningssystemer. De stiller i princippet alle de værktøjer til rådighed, som forhandlerne har brug for. Der er i omegnen af 20 Sport Direct-forhandlere i Danmark, hvoraf de fleste er selvstændige. Det er vigtigt for Intersport, at butikkerne ikke overlapper hinanden og dækker hver deres geografiske område, og Intersport har derfor ikke noget ønske om at udvide antallet.

Sport Direct sælger mange forskellige produkter med eget logo, bl.a. t-shirts som omtalt i faktura af 2. august 2021 fra Sport Direct Hillerød. Flere af Sport Direct-varer, herunder drikkedunke og overtræksveste, produceres på egne fabrikker i Kina.

Han vil betegne Sportmasters produkt gengivet i bilag 3 som en taske, fordi der er lynlås i. Det er der ikke i posen. Han ved ikke, om Sport Direct sælger tasker til 30 kr.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for Sø- og Handelsretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Sportsdirect.com og Sportmaster har indleveret en fælles omkostningsopgørelse, hvoraf fremgår, at de har afholdt/forventer at afholde udgifter til advokat ekskl. moms på 1.065.325 kr. for Sø- og Handelsretten og på 470.262 kr. for landsretten.

Intersport har indleveret en omkostningsopgørelse, hvori der er alene er oplyst udgifter til ekstrakt og retsafgift. Intersport har under proceduren anført, at der har været et betydeligt advokatressourceforbrug i sagerne.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ophævelsessagen

For landsretten angår ophævelsessagen alene spørgsmålet om, hvorvidt Intersports ordmærke "Sport Direct" skal ophæves helt eller begrænses yderligere.

Det er herved som anført af Sø- og Handelsretten afgørende, om Intersport inden for en sammenhængende 5-årsperiode, som i denne sag er perioden fra den 5. april 2017 til den 5. april 2022, ikke har gjort reel brug af varemærket for de varer og tjenesteydelser, for hvilke det er registreret. Det er som ligeledes anført af Sø- og Handelsretten for så vidt angår registreringen i klasse 25 og 28 alene brug af varemærket på varerne, der er relevant.

Der er efter bevisførelsen utvivlsomt sket reel brug af varemærket i den relevante periode – hvilket Sportsdirect.com så vidt ses heller ikke har bestridt. Der er derfor ikke grundlag for at ophæve varemærket i sin helhed. Spørgsmålet er således i stedet, om der skal ske delvis ophævelse i videre omfang end bestemt ved den ankede dom.

Det fremgår af EU-Domstolens dom af 12. juni 2012 i C-307/10 (IP-Translator), at det ved ansøgning om et varemærke kræves, at de varer eller tjenesteydelser,

der er omfattet af ansøgningen om varemærkebeskyttelse, identificeres med tilstrækkelig klarhed og præcision af ansøgeren, således at de kompetente myndigheder og de erhvervsdrivende alene på baggrund heraf kan fastlægge udstrækningen af den beskyttelse, varemærket giver. Dette er ikke til hinder for brugen af generelle angivelser i Niceklassifikationens klasseoverskrifter med henblik på at identificere de varer og tjenesteydelser, for hvilke der søges om varemærkebeskyttelse, forudsat at en sådan identifikation er tilstrækkelig klar og præcis. Der er ikke i dommen taget stilling til, hvilken betydning manglende brug inden for en række identificerbare underkategorier i en overordnet vareklasse, i hvilken et varemærke er registreret i sin helhed, skal have for varemærkets gyldighed.

Det følger imidlertid af navnlig præmis 39 i Domstolens dom af 16. juli 2020 i sag C-714/18 (Taiga), at bredden af de kategorier af varer og tjenesteydelser, for hvilke et varemærke er registreret, er et afgørende element med henblik på at sikre en balance mellem dels at opretholde og beskytte de enerettigheder, der er tillagt indehaveren af varemærket, dels at begrænse disse rettigheder for at undgå, at et varemærke, der kun er brugt delvis, gives en vid beskyttelse, alene fordi det er blevet registreret for et omfattende sortiment af varer eller tjenesteydelser. For varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af en bred kategori, som kan inddeles i flere selvstændige underkategorier, påhviler det derfor varemærkeindehaveren at godtgøre, at der er foretaget reel brug af varemærket for enhver af disse selvstændige underkategorier, jf. samme doms præmis 43.

For så vidt angår registreringen i hele klasse 25 "beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning" i den dagældende Niceklassifikation af 1. januar 2002, som ved Sø- og Handelsrettens dom er indskrænket til at angå "beklædningsgenstande", er det heller ikke for landsretten godtgjort, at der er foretaget reel brug af varemærket til andet end overtræksveste/overtrækstrøjer.

Efter landsrettens opfattelse kan "overtræksveste/overtrækstrøjer" anses for en selvstændig og klart identificerbar underkategori i tillæg til den række af underkategorier af beklædningsgenstande, som fremgår af den dagældende Niceklassifikation.

Henset hertil og til det i Taiga-dommen anførte finder landsretten, at varemærkeregistreringen i klasse 25 bør begrænses yderligere til denne underkategori.

Med hensyn til registreringen i klasse 28 tiltræder landsretten, at der er godtgjort reel brug af varemærket ved salg af drikkedunke, markeringssæt, bærrammer, markeringskegler, fodboldsække og fodbolde, og at det ikke er godtgjort, at varemærket har været anvendt til andre formål i klassen. Efter den skete bevisførelse lægger landsretten til grund, at de pågældende varer udelukkende er markedsført til sportslig brug. Herefter, og efter karakteren af de va-

rer, hvorpå varemærket har været brugt, finder landsretten, at varemærkeskyttelsen skal indskrænkes til "gymnastik- og sportsartikler", således at der til lige sker ophævelse af registreringen for så vidt angår "spil og legetøj".

Af de grunde, som Sø- og Handelsretten har anført, tiltræder landsretten, at varemærket er opretholdt i klasse 35 uden begrænsninger.

Forbudssagen

Landsretten bemærker, at Intersport ikke har en registreret varemærkeret for så vidt angår sportstasker eller bæreposer.

Efter de foreliggende oplysninger om den mangeårige og vedvarende brug af varemærket på sportstasker finder landsretten imidlertid, at Intersport har en varemærkeret til sportstasker stiftet ved ibrugtagning, jf. varemærkelovens § 3, stk. 1, nr. 3, og at der ikke er grundlag for at anse denne for fortabt, jf. § 10 c, stk. 3. Herefter og af de grunde, som Sø- og Handelsretten har anført vedrørende forvekslelighed, tiltræder landsretten, at Sportmasters anvendelse som gengivet i bilag 3 udgør en krænkelse af Intersports varemærkeret, jf. varemærkelovens § 4, stk. 2, nr. 2, og er i strid med markedsføringslovens § 3 og § 22. Landsretten stadfæster derfor det nedlagte forbud.

Sagsomkostninger

Efter sagernes samlede udfald finder landsretten, at der er ikke er grundlag for at ændre det ved den ankede dom bestemte om sagsomkostninger for Sø- og Handelsretten.

I ophævelsessagen finder landsretten efter sagens udfald og de for landsretten nedlagte påstande, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger for landsretten til den anden part. Landsretten har herved lagt vægt på, at Sportsdirect.com og Intersport hver især for en del har fået medhold.

Efter udfaldet i forbudssagen skal Sportmaster betale sagsomkostninger for landsretten til Intersport med 40.000 kr. til dækning af udgift til advokat ekskl. moms. Landsretten bemærker, at der ved fastsættelsen af sagsomkostninger skal tages hensyn til at sikre, at en væsentlig og passende del af de rimelige udgifter, som den part, der må anses for at have vundet sagen, har afholdt, bæres af den tabende part, jf. artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, som fortolket af EU-Domstolen i navnlig dom af 28. juli 2016 i sag C-57/15 (United Video Properties). Da landsretten imidlertid ikke har modtaget oplysninger fra Intersport om udgifter til advokat, har landsretten fastsat sagsomkostningsbeløbet i det væsentlige efter landsretspræsidenternes vejledende satser i civile sager med udgangspunkt i den oplyste værdi af sagen på

100.000 kr. Der er tillige lagt vægt på forbudssagens omfang og forløb for landsretten.

THI KENDES FOR RET:

Sø- og Handelsrettens dom stadfæstes med følgende ændringer:

- Intersport Partner Service A/S' registrering af det danske varemærke med registreringsnummer VR 2005 01554 i klasse 25 ophæves fra Patent- og Varemærkestyrelsens varemærkeregister for så vidt angår alt andet end "overtræksveste/overtrækstrøjer".
- Intersport Partner Service A/S' registrering af det danske varemærke med registreringsnummer VR 2005 01554 i klasse 28 ophæves for så vidt angår "spil og legetøj" og "julepynt".

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part i sag BS-29922/2024-OLR.

I sag BS-33171/2024-OLR skal Sportmaster Danmark ApS betale 40.000 kr. til Intersport Partner Service A/S i sagsomkostninger for landsretten. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.